

38h. 2

KISIPAROS ÚJSÁG

1972 JUN 31

2hh

ny. Újság

3

Bizakodó hangnemben. Erre nemcsak a nagy középservezetek között elért első helyezés adott okot. A maguk elé tűzött feladatok zömének jó elvégzése is.

A tanácskozáson a Budapesti Pártbizottság képviselőiben Aranyosi Béla, a gazdaságpolitikai osztály munkatársa, az V. kerületi pártbizottság nevében Lázár József jelent meg. A Könyvüipari Minisztériumot dr. Homolay Lászlóné osztályvezető képviselte. Jelen volt a Fővárosi Tanács ipari főosztályának vezetője, Kertész István és helyettese dr. Nemes Tibor, megjelent dr. Gervai Béla, a KIOSZ országos elnöke. A HNF budapesti bizottságát Erdei Zoltán titkárhelyettes képviselte. Megjelent a Fővárosi Pénzügyi Főosztály helyettes vezetője, dr. Timár György és számos budapesti társadalmi szervezet képviselője.

„A lakosság szolgáltatási igényeinek 38 százalékat — a hagyományos szolgáltatásoknak azonban 60 százalékat adja a magánkisipar” — mondotta a főváros képviselője. Ez a megállapítás mutatja világosan, hogy mekkora

a feladat az 1860 nyugdíjba vonult iparos munkájának pótlására.

Hízen ezeknek több mint a a fele cipész és szabó volt. Plasztikus adat az is, hogy a pár órát dolgozó munkaviszony és nyugdíj melletti iparosok száma 1970-ben 678 volt — ma pedig 2540. A Budapesti Titkárság vezetője, dr. Juhász Zoltánné által előterjesztett beszámoló azonban leszögezte, hogy a pótlásnak mégis ez az egyik nagyon fontos útja. A másodállásos iparosokból persze sokszoros létszám kell és fokozott gondoskodás róluk. Jó példája ennek a XVI. kerületi csoportos foglalkozás az induló emberekkel. Százhusz munkaviszony melletti iparosból nem is adta vissza senki az iparát. A korszerű technika által új követelmények elé állított szakmákban azonban még az a javaslat is fölmerült, hogy éppen az ipart váltani szándékozók érdeke kívánná meg egy olyan előzetes szakmai szintvizsga tartását, amelyek megmutatná, kellően vannak-e felkészülve a kisiparban adódó feladatokra. (A villanyszerek szakosztályában az új iparosok egynegyed része még azon évben visszaadta iparát.) A vasipari szakosztályt is ilyen megfontolás vezette a díjtalan konzultáció megszervezésében például a Zsigulikat illetően. A nyugdíjazások által súlyosan érintett férfitársabó szakosztály aktívái — a kerületeket felosztva maguk között — nemcsak felkeresték mind a 227 nyugdíjba vonult kartársukat, hanem ki is számították nekik papíron, hogy a működési engedély kiadása esetén milyen terheik lesznek és milyen bevétellel számolhatnak.

Nagy sikerű szakmai napjaik előtt is harminc perccel arra szentelnek, hogy tanácsadó

A fővárosi iparosok

Tanácskozott a választmány

szolgálatot biztosítanak (adó, ár stb.) az induló iparosoknak. A tanácskozás megmutatta az iparosoknak a szolgáltatásért érzett felelősségét. Műhelymunkájuk mellett új iparosok megnyerését is vállalják. Megmutatta azt is, hogy e téren a továbbképzési lehetőség fokozása is közvetlen eszköze az iparváltási kedv erősítésének.

A felelősségérzetre utal az iparkérelmek okos rostálása is:

Diplomások, magas szak-képzettségűek szabad iparra (pl. lakástakarító) vonatkozó kérelmét

nem javasolják. A kisipar becsületének védelmét mutatja, hogy az elmúlt évben benyújtott 1480 panasz közül az elintéztést csak 146 megrendelő nem fogadta el, és fordult bírósághoz. Joggal vetette fel azonban a bőripari szakosztály, valamint a textilipari, hogy a KERMI által megállapított szabványon aluli bőrből, illetőleg fonalból készült áruk elleni panaszért ne elsősorban a kisiparosnak kelljen helytállnia, hanem méltányos szabályozás szülessék erre. A csepeliek hangsúlyozták a törvénysértők, a harácsolók elleni kemény fellépés fontosságát. A budapesti vezetőség e téren szervezettebb, határozottabb eljárásra szólította fel az alapszervezeteket.

Az iparoslétszám növelésének sebezhető pontja a műhelykérdés. A főlshólalók ugyan ismertettek jó példát a második és a tizedik kerületből (a tanács adott műhelyt), de szóvátették, hogy segítséget jelentene a műhelyigénybevételi díjra engedélyezett részletfizetés is.

A Fővárosi Tanács is erőfeszítéseket tesz, hogy az új lakótelepeken épüljenek műhelyek.

Nehézséget jelent azonban a magas ár és a lassú elkészülés. Az utánpótlás szűkülése, az egyre kevesebb tanulónak jelentkező gyerek is arra sarkallta a budapestieket, hogy

javítsák a képzést, rögtön orvosolják az időszaki vizsgán tapasztalt bajokat (a fényképezés tanulók külön oktatása), és az emelt szintből fakadó nehézséget ingyen korrepetálásal igyekezzenek kiegyenlíteni. A társadalmi ösztöndíj fizetésével is egyre többen kötik magukhoz a szakma elsajátítóit. Joggal állapíthatta meg a szakmunkásképző iskolák nevében Mészáros Károly igazgató: Jobb a kapcsolat a tanítómesterekkel, neveltjeik felkészültsége emelkedő.

A fővárosi szervezetek eredményeit csak jelzi a budapesti Vöröskereszttel kötött megállapodás, az országos tanfolyamok kiváló megszervezése, a divatbemutató és a „Divat a kalap” nevű szemle, a budapesti vezetőség által rendszeresen megtartott fogadóesték. A folyamatban levő jövedelemadó-megállapítás is arányosabb és igazságosabb teherviseléssel biztat, ahogy a tagdíjak tekintetében is 537 főnél tett lehetővé csökkentést a jobb elosztás.

A Hazafias Népfront Országos Tanácsának egyik kisiparos tagja, Kovács Gézánné, majd többen is jellemezték a kisiparosok növekvő teljesítményeit a társadalmi munkában. Óvoda építésében, a város szépítésében. Haasz Zoltán pedig javasolta, hogy

az „Együtt Budapestért” mozgalom keretén belül a kisiparosok külön vállallást tegyenek.

Dr. Gervai Béla méltatta a fővárosi iparosok munkájában észlelhető fejlődést. Felhívta a figyelmet a törvénytelenségek megelőzésének fontosságára. Hangoztatta, hogy a gyakorlati munka (a szolgáltatások színvonalának emelése, új iparosok beállítása, az árfejelem megtartása) mellett mennyire megnőtt a jelentősége az iparosok helyes tájékoztatásának — és ezen belül is az összefüggések világossá tételének.

sp